

Sygnatura akt **VIII Gz 468/18**

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górską (spr.)

SO Anna Górnik

SR del. Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo-akcyjnej w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Szczecinie z 16 sierpnia 2018 r. (sygn. akt XI GC 1203/18)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Rafał Lila Agnieszka Górską Anna Górnik

UZASADNIENIE

Powódka wystąpiła przeciwko pozwanej z pozwem o pozbawienie w całości wykonalności prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z 13 marca 2013 r. (sygn. akt X GC 1284/12) zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 5 lipca 2013 r. (sygn. akt VIII Ga 165/13), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie 18 marca 2014 r.

Następnie powódka pismem z 8 sierpnia 2018 r. wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Szczecinie na skutek zażaleń wniesionych w sprawie IX Co 4170/17.

W uzasadnieniu wniosku wskazała, iż w całości a nawet w szerszym zakresie, wykonała wynikające z ww. tytułu wykonawczego obowiązki, pomimo błędów w wyroku, powodujących trudne do przewyciężenia kłopoty z jego wykonaniem.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z 16 sierpnia 2018 r. oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie roszczenia.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazano art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 738 k.p.c. Po przytoczeniu art. 730¹ k.p.c. oraz wyjaśnieniu specyfiki uprawdopodobnienia (art. 243 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c.) Sąd stwierdził, że

tytuł, którego pozbawienia wykonalności żąda powódka, dotyczy nie tylko montażu płyt i demontażu płotu, ale także zaniechania dalszych naruszeń. Kluczowym dowodem na to, czy wyrok został w całości wykonany, będą oględziny, w trakcie których możliwa będzie bezpośrednia ocena istniejącego stanu w terenie. Bez przeprowadzenia tego dowodu trudno mówić o wystarczającym uprawdopodobnieniu roszczenia, gdy obie strony przedkładają zdjęcia i wydruki satelitarne o odmiennej treści.

Ponadto, z daniem Sądu, ingerencja w inne postępowanie, w tym przypadku postępowanie egzekucyjne, powinna mieć charakter wyjątkowy, zwłaszcza gdy sam tytuł dotyczy naruszenia posiadania. Nawet jeżeli doszłoby do egzekwowania czynności nieobjętych tytułem, to stronie powodowej przysługiwać będą odpowiednie środki prawne. W przypadku, gdyby zaś nawet pobrano jakieś kwoty pieniężne od powódki, na poczet przymusowego wykonania, to w razie korzystnego dla niej rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, możliwym będzie dochodzenie ich zwrotu (podobnie jak bezzasadnie wyegzekwowanej kwoty gdyby tytuł dotyczył zwykłej zapłaty).

Sąd zwrócił też uwagę na ewidentną sprzeczność między stanowiskiem powódki przedstawianym w zażaleniu na postanowienie z 21 czerwca 2018 r. oraz w niniejszym procesie. Mianowicie w zażaleniu powódka powołuje się na konieczność i możliwość oceny przez sąd egzekucyjny, czy wyrok nadal podlega jeszcze wykonaniu, tymczasem w niniejszej sprawie powódka wskazuje, że sąd egzekucyjny nie bada zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżyła powódka, wnosząc w zażaleniu o zmianę postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem. Wniosła też o zasądzenie kosztów postępowania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- art. 243 w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. przez niewłaściwą wykładnię i uznanie, że bez przeprowadzenia dowodu z oględzin nie można mówić o wystarczającym uprawdopodobnieniu roszczenia, podczas gdy przesłanką udzielenia zabezpieczenia jest uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, zaś przeprowadzenie dowodu z oględzin zmierza do udowodnienia roszczenia;
- art. 730¹ § 3 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że nie sposób przyjąć, że interes powódki uzasadnia udzielenie zabezpieczenia, podczas gdy powódka wykazała, że prowadzenie egzekucji przeciwko niej może utrudnić osiągnięcie celu w sprawie, jakim jest uniemożliwienie przymusowej realizacji świadczeń, które wygasły na skutek przedstawionych we wniosku okoliczności, a także pociągnie za sobą dotkliwe skutki finansowe dla powódki, jako że na obecnym etapie postępowanie egzekucyjne zmierza do udzielenia przez sąd egzekucyjny pozwanemu sumy do wykonania czynności;
- art. 233 § 1 k.p.c. przez: niedokonanie w sprawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, polegające na nieuwzględnieniu w stanie faktycznym istotnych faktów i dowodów – w szczególności przedstawionych przez powódkę dowodów, w tym zdjęć, w zakresie, w jakim potwierdzają, że powódka wykonała tytuł wykonawczy; bezpodstawne przyjęcie, że zachodzi sprzeczność między stanowiskiem powódki w zażaleniu na postanowienie z 21 czerwca 2018 r. oraz niniejszym w procesie, podczas gdy stanowisko powódki jest spójne, co zostało wyjaśnione zarówno w owym zażaleniu, jak niniejszym procesie, co świadczy o zupełnym niezrozumieniu stanowiska powódki.

Pozwana w odpowiedzi na zażalenie wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W związku z tym, iż od czasu wydania zaskarżonego postanowienia przez Sąd pierwszej instancji prowadzone było postępowanie dowodowe, przy ocenie zarzutów podniesionych przez powódkę w zażaleniu Sąd odwoławczy zobligowany był uwzględnić nie tylko materiał znajdujący się w aktach sprawy w chwili złożenia wniosku o

zabezpieczenie, ale także wszystkie te dowody, które zostały przeprowadzone w późniejszym czasie. Istotne znaczenie w tym zakresie miały oględziny oraz dowód z zeznań świadków. Tym samym nieaktualne stały się zarzuty odnoszące się do różnicy pomiędzy uprawdopodobnieniem, a udowodnieniem, do którego zmierza dowód z oględzin.

Obserwacje poczynione w trakcie oględzin z dnia 28 lutego 2019 r., które znalazły odzwierciedlenie w protokole z oględzin, przeczą twierdzeniom powódki, jakoby w całości wykonała wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2013 r. W protokole tym jednoznacznie bowiem stwierdzono, że w chwili przyjazdu na teren oględzin brama wjazdowa była zamknięta; nie było nikogo do jej otwarcia, a kolejna brama została otwarta kluczem po pojawieniu się przedstawicieli powódki. Ponadto stwierdzono, że brama wjazdowa ma szerokość 6 metrów.

Niezależnie od tego zauważyć trzeba, iż z zeznań przesłuchanych w dniu 7 marca 2019 r. świadków wynika, że sporną drogą nie można obecnie dojechać do zabudowań pozwanej; bramy dojazdowe pozostają zamknięte. Co więcej, sam prezes powódki podał, że nie ma możliwości przekazania kluczy spółce (...). W zeznaniach tych prezes powódki zakwestionował również, że kiedykolwiek był tam wjazd o szerokości 9 metrów.

Powyższe okoliczności nie pozwalają przyjąć na obecnym etapie postępowania, (przesłuchany ma być jeszcze jeden świadek), że powódka uprawdopodobniła swoje żądanie pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, które to żądanie oparte było na fakcie zrealizowania przez powódkę wyroku z dnia 13 marca 2013 r. Wniosku tego nie zmienia w niczym fakt położenia płyt żelbetowych, czy też demontaż płotu wymienionego w ww. wyroku, skoro nadal pozwana nie ma faktycznie możliwości korzystania z przejazdu tą drogą do swojej nieruchomości, wskutek innego rodzaju przeszkód. Przypomnieć zaś trzeba, że w wyroku z dnia 13 marca (...), niezależnie do oznaczonych wprost czynności, do wykonania których zobowiązana została spółka (...), zakazano jej również dalszych naruszeń posiadania powódki.

W sytuacji, w której nie została spełniona podstawowa przesłanka udzielenia zabezpieczenia wniosek powódki nie mógł być uwzględniony, co czyni zbędnym rozważanie istnienia po jej stronie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono, jak na wstępie.

Rafał Lila Agnieszka Górską Anna Górnik

VIII Gz 468/18 9 kwietnia 2019 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)